

new words and phrases using demonstration, mime or pictures; it is very often time consuming and difficult to explain especially abstract nouns. Sometimes a short explanation or translation into a student's native language would be a better way for correct understanding.

So, the Direct Method is considered to be one of the first teaching techniques that deserves a thorough studying of practitioners, scientists and applied linguists, and it became the basis for a methodology that was aimed to bring language teaching into a modern «methods era».

References:

1. Approaches and Methods in Language Teaching. Richards J.C. and Rodgers T.S. Second edition. Cambridge University Press.
2. *Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр.. і перероб. / Кол. Авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2002. – 328 с.*

Кадлубович Т. І.,

кандидат політичних наук,

*доцент кафедри філософії, політології та українознавства
Київський національний університет технологій та дизайну*

Черняк Д. С.,

кандидат соціологічних наук,

*доцент кафедри філософії, політології та українознавства
Київський національний університет технологій та дизайну
м. Київ, Україна*

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПОРТФОЛІО ПРИ ДИСТАНЦІЙНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ

Дистанційна форма навчання – це сукупність педагогічних засобів, що базується на принципах відкритості, широко використовує комп'ютерні програми різного призначення, інноваційні методи та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для доставки навчального матеріалу та спілкування. Суб'єктами такої форми

навчання є викладач, який керує процесом використання технологій, створює засоби для засвоєння навчального матеріалу, та студент, який прагне отримати освіту, вмотивований до самореалізації та саморозвитку. При цьому суб'єкти розподілені у просторі і часі, поєднуються за допомогою новітніх інформаційних технологій, а успішний результат досягається лише за умови плідного співробітництва. Акцент робиться на правильній подачі інформації та ефективному зворотному зв'язку.

Так, однією з головних умов результативності дистанційного навчання є високий рівень структурування інформації. Інформація повинна підтримувати мотивацію до навчання, стати стимулом активної пізнавальної діяльності студента, спонукати до творчого усвідомлення матеріалу, що вимагає здатності аналізувати, міркувати, порівнювати, застосовувати на практиці отримані знання.

Зворотній зв'язок між викладачем та студентом повинен продемонструвати засвоєння знань та вміння ними користуватися. Тому серед методів перевірки засвоєного матеріалу педагогами використовуються новітні методи навчання, технології та прийоми. Однією з таких технологій є технологія портфоліо.

Дослівний переклад слова «портфоліо» допомагає зрозуміти його сутність. Так, в англійській мові – це «тека, справа, посада»; в італійській – «тека з документами», «тека спеціаліста»; з французької – «викладати», «формулювати», «нести», а також «аркуш», «сторінка» або «досьє», «зібрання досягнень». У матеріалізованому плані портфоліо – це тека, де у систематизованому вигляді студент накопичує матеріали, які є результатом його самостійної роботи, освітньої діяльності з конкретної навчальної дисципліни. В залежності від мети, яку ставить перед собою викладач, можливе використання різних видів портфоліо: «портфоліо документів», «портфоліо робіт» та «портфоліо відгуків». А тому тека може містити відповідно дипломи, сертифікати, грамоти за участь в олімпіадах та наукових і науково-практичних конференціях і семінарах; конспекти додаткових джерел інформації, реферати, тези доповідей на семінарах, есе та інші творчі роботи; анкети, результати опитування тощо. При вивченні курсів гуманітарного спрямування доцільно використовувати «портфоліо робіт».

Форма портфоліо – своєрідне «досьє успіхів», у якому віддзеркалюється все, що здобуто студентом протягом навчання, та

допомагає йому наочно уявити власну успішність при засвоєнні того або іншого курсу, теми, показує досягнення, містить докази оволодіння певними компетенціями. Створення портфоліо мотивує, надає впевненості у собі, доводить, що людина здатна знаходити та досліджувати нові та особисті шляхи використання своїх знань та вмінь.

Форма портфоліо – це творча індивідуальна, неповторна робота, яка відображає не лише якість засвоєння студентом тієї або іншої теми, але й його особистісні риси та особливості. Тому важливо, щоб завдання для портфоліо не були простим відтворенням матеріалу підручника, лекції або інших джерел інформації. Завдання для портфоліо повинні мати творчий характер, бути демонстрацією аналітичної роботи студента.

Варто, щоб портфоліо містило в собі результат вивчення всіх тем курсу. Наприклад, до теми «Вступ до філософії» можна запропонувати самостійно створити структурно-логічну схему («інтелектуальну карту») теми. Це активізує психологічні пізнавальні процеси студента (сприймання, увагу, пам'ять, мислення, уяву), допомагає аналізувати та узагальнювати матеріал, синтезувати та запам'ятовувати інформацію.

Дистанційна форма навчання певною мірою знеособлена, оскільки викладач та студент працюють дистанційно, і тільки від сумління та самосвідомості студента залежить кінцевий результат навчання. Тому на початкових стадіях спілкування закладу вищої освіти із студентом доцільно буде застосувати портфоліо, що містить в собі відомості про певний заклад освіти та створений його фахівцями. Це може бути такий різновид портфоліо як «портфоліо для вступу у заклад вищої освіти», в якому мають міститися наступні дані: рекомендації та відгуки про реальні можливості в опануванні знаннями, відомості про мотивацію та мету навчання, очікування, життєві плани, уявлення про майбутню кар'єру. Доцільним при дистанційній формі будуть і «портфоліо освітнього закладу», «портфоліо викладача», що дозволить майбутнім студентам отримати уявлення про навчальний заклад, його освітню політику, професорсько-викладацький склад. «Портфоліо навчальної дисципліни» познайомить з пропонованими нормативними та вибірковими курсами, що допоможе зорієнтуватися у майбутній навчальній діяльності.

Таким чином, портфоліо – це метод візуалізації та узагальнення певної інформації. Використанні портфоліо як інструменту оцінювання успішності студента дозволяє прослідкувати прогрес у навчанні протягом певного періоду та визначити здобутки в освітньому просторі, оскільки містить в собі результати творчої, аналітичної роботи та передбачає виконання завдань різного спрямування та складності. Портфоліо є дієвим засобом самоаналізу, сприяє формуванню навичок планування освітньої траєкторії, рефлексивної діяльності, виступає засобом рейтингового оцінювання успішності студентів, враховуючи успіхи у навчанні, участь у спортивних змаганнях, науково-дослідній діяльності, творчих заходах, громадському житті. Найголовніше у використанні технології портфоліо – це створення ситуації успіху для кожного студента, що сприяє його зацікавленості та є показником гуманізації освіти.

Література:

1. Гюрова В.Т., Зелеева В.П. Портфоліо в системной оценке качества образования // Ученые записки Казанского университета. Гуманитарные науки. – 2012. – Том 154, кн. 6. – С. 280–287.
2. Сидоренко Л.М. Портфоліо як альтернативна форма оцінювання професіоналізму та результативності праці // <http://kumlk.kpi.ua/node/1699>
3. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи : навч. посібн. / Т.І. Туркот. – К. : Кондор, 2011. – 628 с. – С. 246-250.
4. Фатеєва И.А. Метод «Портфоліо» в образовании // Инновации в образовании. – 2011. – № 1. – С. 134–136.